

BARNA T. ATTILA

*Csörömpölve összetört a szél**az udvar meglapul*

*Lefejezett napraforgó didereg
vérvíz és sziszeg
kínban tekereg
a kukoricalevél*

*Az erdő zúgva felriad
rémülten hajladozik
tördeli kezeit
ág szakad*

*Földek fekete kiáltása száll
a varjúraj
a falu felett*

*Sárga füstként eloszlik a táj**Az ég arcából*

<i>szakad</i>	<i>lobog</i>
<i>az eső</i>	<i>Toronyból</i>
<i>Tarlón</i>	<i>harangszó</i>
<i>meztelen</i>	<i>zuhan</i>
<i>szél</i>	<i>Holtan</i>
<i>vonaglik</i>	<i>heverő</i>
<i>Kántáló</i>	<i>udvarokon</i>
<i>siratóasszonyok</i>	<i>hízik</i>
<i>hajlonganak</i>	<i>dagad</i>
<i>a fák</i>	<i>mosolyog</i>
<i>vállukon</i>	<i>vakon</i>
<i>nagykendő:</i>	<i>a</i>
<i>varjúraj</i>	<i>sár</i>

[*Barna T. Attila versei*]

Csapzott szeretők

*a kertek
összeborulva
dideregnek
testüket
fosztja
a láz*

*Régi
temetőben
a szél
piruló
koszorúkkal
szeretkezik*

*Házak előtt
ülnek
az öregek
kézfejük
leáldozik*

*Erdőn
október
lángja
cikáz*

Noé bárkája

BARNA T. ATTILA (1971) Budapesten él. Utóbbi kötete: *Valami jön* (2005).